

Blog nr.6
20 Juli 2013

Onderwerp: Morgen weer zo'n dag a.u.b.!

Ze vertelde mij dat haar middelste zoon zijn kamer zo saai vond. Vader had de kamer onder handen genomen maar niet naar meneer zijn wensen. Er was te weinig kleur en het was te saai. Toch wilde hij zijn vader niet voor het hoofd stoten en klaagde niet. Bij moeder werd er wel geklaagd en dat maakt indruk.

Vandaag klopt alles en blijkt er ruimte om aan de slag te gaan. Het idee was om zoonlief erbij te betrekken maar binnen 10 minuten vroeg ze manlief om ook hém mee te nemen naar de bouwmarkt en de supermarkt voor de vergeten boodschappen.

Manlief had alle benodigde spullen van zolder gehaald dus kon ze snel aan de slag. Er moest een haai op de muur geschilderd worden. Gelukkig kun je tegenwoordig met het grootste gemak een kleurplaat googelen, printen en op de muur plakken.

Wat een gepriegel maar het ging goed. Zelf een mooie blauwe kleur mengen voor de haai was een eitje. Die diepblauwe mengkleur had ze nog staan omdat hij gewoon vroeg om gekocht te worden. Nu kwam deze van pas voor een stoere jongen. Toch wel een hoop werk maar het begon ergens op te lijken. Ook de bestaande witte dierenmuurdecoraties kregen een vrolijk kleurtje. Wat knapte die kamer op zeg. Opvallend hoe goed zij zich kan focussen in de wetenschap dat de kinderen lekker met papa op stap waren. Ze dacht nergens aan, alleen aan 'niet knoeien' en 'wat wordt het toch leuk'.

Na enige tijd verscheen het hele gezelschap weer maar vader bleef verantwoordelijk voor de kinderen. Natuurlijk kwamen ze nieuwsgierig kijken en door de open ramen en zonwering kon zij ze later in de tuin horen en zien. Wat een rust en ontspanning.

Er was geen stress, geen tijdsdruk en geen zorgen om de kinderen terwijl iedereen heerlijk thuis was. Af en toe werd er gevraagd of ze iets wilde eten of drinken en daar werd dan ook direct voor gezorgd. Het kon niet op!

Nadat de tweede kamer onder handen genomen was begon de derde zoon te pruttelen dat zijn kamer óók geschilderd moest worden en wel nú! De liefdevolle afwijzing werd na enige tijd geaccepteerd en de schilderspullen konden schoongemaakt worden. Manlief zou deze later weer netjes opbergen.

Het was inmiddels tijd voor een verfrissend drankje in het zonnetje in de tuin terwijl het drietal zich in deze prachtige namiddag vermaakte met Ernst Bobbie en de rest én My Little Pony. De rust was bijna onwennig dus besloot ze er maar van te genieten. Maar wat was dat ... ze had even niets aan haar hoofd gehad, een paar uur zelfs. Gewoon niets, alleen maar aandacht voor de dieren op de slaapkamermuren. Haar hoofd was even, heel even, LEEG. Geen zorgen, geen gepieker, geen geplan. De opborrelende creativiteit van die ochtend verdrong al het kwaad. Morgen weer zo'n dag?!